

katero ni nobena reč več varna. V noči od 19. do 21. novembra je bil ukraden volovski jarem z opremo posestniku Lahovniku in še nekaj drugega gospodarskega orodja. Posestniku Višnerju je bilo ukradenih 5 kokoši in ena ovca. Posestniku Štajnerju so bile iz volovskih jarmov ukradene tri nove goži, ena sčira in eno dleto. Tudi župniku ni tat prizanesel in mu tudi ukradel iz volovskega jarma novo gež in vračun, to je malo sekirico za stelo sekati. Drugih reči tat k sreči ni našel. Domneva se, da tatovi niso daleč ter da bodo kmalu padli pravici v pest. Občinstvo se opozarja, naj bo previdno, če bi kdo kje prodajal imenovane reči. Umrl je od kapi zadet 25letni mladenič Ludvik Tamše. Domači so našli zjutraj mrtvega pri živinskih hlevih na tleh ležati.

Kalobje. Zapustil nas je vrli šolski upravitelj g. Kodrič Vladimir. Na lastno prošnjo je premeščen na meščansko šolo v Brežice. Kako je bil priljubljen med nami, se je pokazalo v nedeljo dne 30. novembra zvečer, dan pred njegovim odhodom. Pevski zbor se je poslovil od njega z lepo potoknico in tamburaši, ki so zgubili z njim neumornega voditelja. Tudi drugega ljudstva se je nabralo poln razred, da še zadnjikrat po čisto roko dobremu učitelju. On pa ni bil samo dober učitelj otrokom v šoli, temveč se je trudil, da dvigne Kalobje umsko z neumorno delovitostjo v prosvetnem delu. Želimo mu, da bi bil srečen in zadovoljen na novem službenem mestu. Kalobčani si pa bomo prizadavali, posnemati njegov dober zgled ter ga ohraniti v hvaležnem spominu!

Dramlje. Dne 17. novembra smo položili v prerani grob mnogo čislano Marijino družbenico Liziko Podrgaja. Bolehala je dalje časa, mirno vdana v božjo voljo. Vnetje pljuč pa je v štirih dneh utrgalo nit mladega življenja. Že od rane mladosti je bila svojim sestram zgled posebno pri čiščenju presv. Reš. Telesa. Imela je željo postati usmiljena sestra, toda Vsemogočni je ukrenil drugače. Dva dni pred njenim godom smo jo položili v prerani grob ob veliki udeležbi sorodnikov in domačinov. Marijina družba jo je spremljala mnogoštevilno, bilo oblečena dekleta so šla v sprevedu z vencem in Marijino zastavo. Hvala vlč. g. župniku za ganljive besede, pevskemu zboru za krasno žalostinko, družbenki Liziki Leber za govor v imenu družbe pri odprtem grobu in vsem udeležencem.

Sv. Jurij ob južni žel. Kakor vsak žalosten rad razodene težnje svojemu prijatelju, sporočamo tudi mi tebi, dragi naš prijatelj »Slovenski gospodar«, žalostne novice preteklih dni. Ko je v torek dne 22. novembra krog 11. ure dopoldne začela tuliti sirena na Borlakovi parni žagi, smo se s strahom ozirali, kje je ogenj. Takoj nato je že začelo zvoniti pri požarni cerkvi sv. Ahaca, v bližini katere se je valil dim in švigal plamen visoko v zrak. Gorelo je gospodarsko poslopje pri posestniku Martinu Ratajcu, vulgo Pograbeju na Stopčah. Ker je bilo s slamo krito, je bilo hipoma vse v plamenu. Sosedje so komaj izgnali živino iz gorečega objekta in svinje iz poleg stoječega svinjaka. Zgoraj mu je ves letošnji pridelek: žito in krma, kakor tudi stroji in drug inventar. Prihitieli sta požarni brambi iz St. Jurija in St. Vida, ki pa sta mogli pogasiti le še ostanke lesa. Škoda znaša čez 30.000 Din in je le deloma krita z zavarovalnico. Nihče ne ve, kako je nastal ogenj. Vsekakor je moral biti podtaknjen iz maščevalnega namena. — Drugi dan v sredo smo spremili k večnemu počitku Janeza Vovk, po domače Kolarunca iz Rifnika. Bil je dobro znan vsem tu službujočim gg. duhovnikom, saj jih je mar-

sikaterokrat vodil sprevidit bolnike. — V soboto zjutraj so se pa zopet oglasili zvonovi, oznanjujoč, da je za vedno preminul g. Miha Guzej, posestnik v Repnem, oče č. g. Jurija Guzej, kaplana v Velenju. Pokojni se je svoj čas veliko udeleževal v javnem življenju. Bil je mnogo let v odboru pri posojilnici in občini in bil tudi sodni izvedenec. Kot svojega dobrotnika ga bo tudi naše Prosvetno društvo ohranilo v častnem spominu. N. v. m. p.!

Šmarje pri Jelšah. Milo so doneli šmarski in šentvidski zvonovi in nam naznanjali tužno vest, da je za vedno zatisnila svoje trudne oči blaga stara mamica Jožefa Zupanc. Dolgo vrsto let je gospodarila na svojem posestvu pri Grobelnem. Meseca maja t. l. pa so jo prepeljali iz Grobelna v Senovico, kjer je poročena njena hčerka pri dobro znani Sivkovi hiši, da ji je ona stregla in jo tolažila v zadnjih dnevih njenega življenja. Njen veličasten pogreb se je vršil ob veliki udeležbi Šmarčanov in šentvidčanov v četrtek dne 1. decembra. Naj v miru počiva!

Bizeljsko. U. 1 je bivši cerkveni ključar Vincenc Korbar. Pokopali smo ga dne 24. nov. Kako ljudstvo spoštuje in ceni poštene in značajne moše, je pričal njegov pogreb. Tako štilvilnih pogrebcev že dolgo nismo videli. Pa je rajni res tudi zaslužil. S svojim gospodarstvom je dokazal, kaj premore pridna roka in trdna volja. Videli so farani, kako zna gospodariti, videli so njegov kremenit krščanski značaj in so mu zaupali ključke farne cerkve. 28 let je neumorno skrbel za red v hiši božji. Starost in bolezen sta ga prisilila, da jih je moral odložiti. In s kakšno potrpežljivostjo in s trdnim zaupanjem v božjo previdnost je nosil križ zadnjega časa! Pevci so se od njega poslovili z dvema nagrobnicama: eno so zapeli na domu, drugo na grobu. Pogrebne obrede je opravil vlč. g. župnik Brvar ob asistenci sedanjega č. g. kaplana in bivšega č. g. kaplana Glavnika.

Kranj. Dne 21. novembra t. l. je umrla Liza Matevžič, rojena Sagadin, bivša posestnica v Mihovcah na Dravskem polju in dolgoletna naročnica »Slovenskega gospodarja«. Dočakala je lepo starost 73 let. Rajna je bila blaga slovenska žena. Umrla je v Kranju pri svojem sinu, pri katerem je zadnja leta živela.

Leteča moda.

Najbolj oddaljenim vasem polutoka Alaska (na severu ameriške Kanade med Ameriko in Azijo) je z razširjenjem letalstva dana možnost, da pridejo tudi do njih razne modne trgovine. Letalo z modnimi oblečili se spusti na zemljo v zalivu alaških ribičev.

V ameriškem modnem časopisu je opisal lastnik leteče trgovine, kako je prodajal najnovejše izdelke ženske mode radovednim prebivalcem ribiške vasi na Alaski. Popis se glasi:

»Plašče in obleke sem razprostrl po skalovju, ki mi je služilo kot izložba. Obesil sem v letalu pripeljane pred-

Pri hemorodalni bolezni, zagatenju, natrganih črevah, abscesih, tesnobi v prsih, hudem srčnem utripanju, napadih omotice prinaša uporaba naravne »Franz Josefove« grenčice vedno prijetno olajšanje, često tudi popolno ozdravljenje. Strokovni zdravniki za notranje bolezni svetujejo v mnogih slučajih, da naj pijejo taki bolniki vsak dan zjutraj in zvečer pol čaše »Franz Josefove« vode. »Franz Josefova« grenčica se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in specerijskih trgovinah.

mete na droge, na katerih sušijo ribe. Kot oblačilnica so služile kamre, v katerih vodijo ali dimijo ribe. Celi izložbeni prostor je bil natrpan od ženskih vseh starosti, ki so neprestano pomerjale: jopice, obleke in kožuhe. Nikdo si ne more želeti boljših in zadovoljnejših kupcev nego je ženski spol na Alaski. Novino oblečejo enostavno preko starih in umazanih cunj. Je zares zabava občevanje s temi ljudmi. Nikoli si ne ogledajo preobleke v ogledalu, da bi se prepričale, ali jim res tudi pristoja in če ni premajhna ali preveč ohlapna. Nikdar nisem čul, da bi bil kateri kupec izrazil željo, da se mu kupljena obleka preuredi po njegovem telesu.

V živem spominu mi je stara indijanska mamca ogromnega obsega, ki se je zagledala v nov kožuh. »Tega le vzamem«, je zaklicala vsa navdušena. Ko sem imenoval ceno, je takoj privlekla iz nedrij 10dolarski bankovec in mi ga je izročila brez vsakega barantanja. Kožuh je bil za njen obseg veliko premajhen, a ta nedostatek je ni vznemirjal. Stopala je ponosno v krogu drugih žensk, da bi vzbudila njih zavist. Seve, nobeni od radovednic ni prišlo niti na misel, da je zgledala ta debela Indijanka vse drugače, le — novomodno ne!

Vprašanja in odgovori.

M. B. v B. Izročil sem gospodarstvo sinu že pred leti. Na tihem pa si je že preje izposodil od mene več tisoč dinarjev. Sedaj noče vrniti. Kaj naj storim? — Iz vašega dopisa je posneti, da je sin ta denar porabil za vas, da nimate nič potrdila in nič prič, da ste res samo posodili. Sodnijsko ne gre izterjavati. Ako je sin pošten, pa si je res le izposodil, bo vrnil sam.

K. B. v S. Ali smem podirati hišo, kjer so še najemniki notri? — Najemnikom je treba najprej sodno odpovedati, sodno jih deložirati, to je, izločiti iz hiše, potem šele smete delati, sicer odgovarjate za eventualno škodo. Sicer pa hišni posestnik na zimo nikogar ne deložira, ako najemnik res ne more takoj najti drugega stanovanja.

K. V. v V. N. Moral sem posebej na nabor, bil sem potrjen in sedaj nič ne vem, kam da bom moral iti? — Zglasite se na domači občini, ki bo nato uradno vprašala na vojni okrug v Mariboru, ako še ni prejela obvestila.

Z. V. v Č. Rada bi šla za sestro, kako naj to napravim? — Ker ne želite drugega kot biti bolničarska sestra, javite se na naslov »Vincentinum«, Ljubljana, Tabor.

J. N. v Sv. P. Kako dobim dobra očala, ki mi ne bodo škodila? — Najprej pojdete k zdravniku za oči v Celje ali Maribor, ta vam oči pregleda, nato pa k optiku ali očalarju, ki vam napravi očala po zdravnikovem navodilu. Očal kar po pošti ne morete naročiti.

J. R. v Št. Imel sem tožbo, imel advokata, tožbo sem izgubil, vas sem vprašal za svet, pa mi niste odgovorili, ali je to pravica? — Ker smo iz pisma videli, da imate advokata, pa ni imelo smisla, če bi vam še mi svete dajali. Zoper vsako prvo razsodbo se lahko pritožite, kar je moral vaš odvetnik vedeti. Nad sodniki pa mi nimamo oblasti!

I. V. v St. c. Kako je glede sekanje vej sosedovih dreves na moje? — Čitajte v letošnjem